

El monstre de la burocràcia

La burocràcia en el sector primari s'emporta temps, diners i energies de pagesos i pageses. El grup de Ramaderes de Catalunya ha denunciat la situació a partir d'un exemple concret: els passos a seguir per legalitzar una granja que vol fer venda directa. I ho ha fet de manera molt visual, a partir de l'esquema laberíntic que reproduïm a la pàgina següent. Un article que surt del cor endins i que traspua la sensació d'imptència davant d'una situació caòtica.

TEXT: RAMADERES DE CATALUNYA @ramaderescat

Ramaderes de Catalunya és un grup format per dones dedicades a la ramaderia extensiva constituït per donar visibilitat a l'ocupació femenina en aquest camp, difondre la nostra feina i la nostra passió. Però Ramaderes de Catalunya també és un grup de suport mutu. Un espai no mixt que ens fa sentir còmodes i segures, amb un grup de whatsapp que des de fa un parell d'anys cada dia bull d'activitat, compartint dubtes de maneig del bestiar, avenços a les granges, alegries, bones notícies, fotos del dia a dia, i resolent problemes quan sorgeixen; i en la nostra feina de problemes ens en surten molts!: “*el xai ve del revés, noies, què faig!?*”, “*una vaca no manté l'equilibri, què deu ser?*”, “*els cabrits m'agafen diarrees, com ho soluciono?*”, “*em volen pagar a X el quilo, creieu que és bon preu?*”, “*busco un bon mascle per posar al ramat, sabeu d'algu que en tingui?*” i així mil exemples més.

Però al llarg dels dies ens hem adonat que hi ha unes pors i uns problemes molt recurrents als quals ningú pot donar solució: els problemes relacionats amb l'Administració i amb el súper laberint burocràtic que hem de superar per fer la nostra feina. Cada setmana sorgeix algun dubte,

tenen clar quins són els passos a seguir per legalitzar una activitat, perquè n'hi ha tants!!!

I ens bull la sang, perquè estem segures que es podrien fer les coses molt millor. Entenem que les petites explotacions en extensiu no poden tenir les mateixes condicions que les grans granges intensives. La nostra manera d'interaccionar amb el medi i l'entorn és molt diferent i els marges econòmics amb què ens movem són molt més baixos. Ens veiem indefenses davant l'Administració perquè sovint no la veiem com un suport, sinó com una institució a tómer. Sí, por de les multes, dels terminis, de les inspeccions...

Hem elaborat un esquema de tots els tràmits, permisos, legalitzacions i impostos que hem de passar per legalitzar una petita explotació que vol fer venda directa [és tan gran que ocupa la següent doble pàgina]. Si no enteneu res, no us preocupeu, nosaltres tampoc. I l'Administració segurament tampoc, perquè ningú veu el quadre sencer, cada departament veu la seva part. Quan poses junts tots els passos a fer surt aquest monstre, i et preguntes “*com hem arribat fins aquí?*” o

Hi ha unes pors i uns problemes molt recurrents als quals ningú pot donar solució: són els relacionats amb l'Administració i amb el súper laberint burocràtic que hem de superar

alguna reclamació, algun tràmit que ens fa gastar energies, hores i diners que voldríem dedicar a la granja. Hem constatat que un percentatge gens menyspreable de les nostres jornades se'n va a resoldre tràmits. Que moltes de nosaltres hem de pagar una gestoria i tot i així anem sobrecregades.

En cap cas creiem que no hi hagi d'haver controls; al cap i a la fi, estem produint aliments, tractant amb animals i interaccionant amb el medi ambient. Però veiem que molts cops la paperassa no segueix camins lògics, que a cada pas calen firmes de tècnics que ens costen diners, que ni els propis treballadors de l'administració

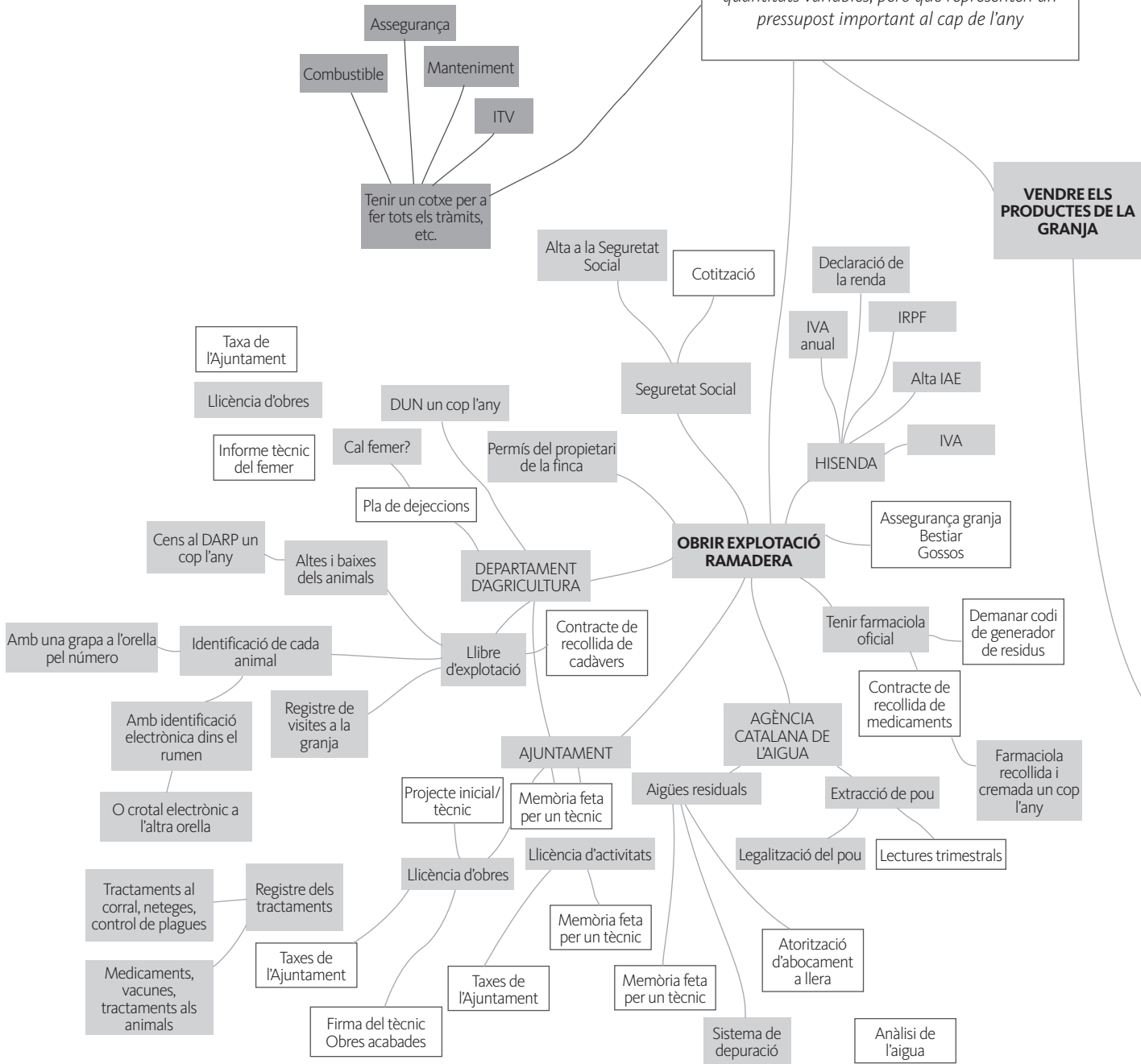
més ben dit “*com hem permès que s'arribés a aquest punt?*”, o encara millor “*qui ha permès que s'arribi aquí?*” i per posar la cirereta “*qui i quanta gent es beneficia de tot aquesta bola de neu?*”

Amb aquest primer esquema pretenem cridar l'atenció, però no ens volem limitar a la queixa. Volem aportar propostes de canvis, perquè qui millor que les que ho patim, per saber com es podria millorar? Les ramaderes i els ramaders tenim la fama que sempre ens queixem i que només volem més subvencions. Doncs bé, nosaltres no demanem res d'això. Només volem que s'apliqui el sentit comú, i volem tenir temps per fer la nostra feina ben feta.

Amb aquest mapa d'obligacions burocràtiques volem reivindicar que som petites perquè és la nostra filosofia: ramats petits que pasturin i productes de proximitat. No estem d'acord de compartir la mateixa normativa amb macro granges o sistemes de ramaderia en intensiu, per molt petits que siguin, perquè el maneig de les besties no té res a veure i no hauríem de seguir els mateixos controls i reglaments.

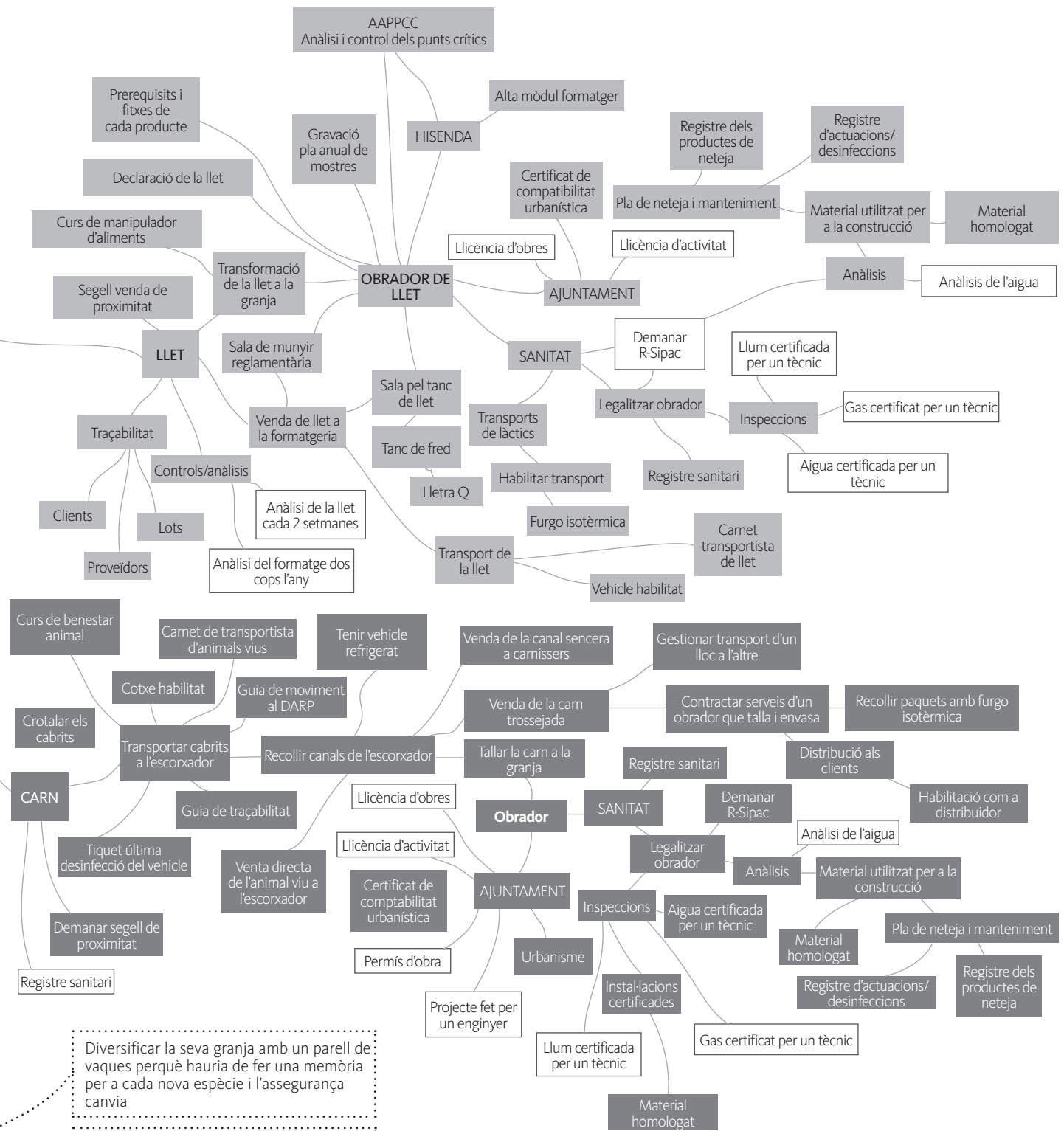
Hi havia una vegada una pastoreta que volia complir el reglament per tenir les seves cabres i vendre els seus productes...

Si el requadre és blanc és que s'ha de pagar, quantitats variables, però que representen un pressupost important al cap de l'any

També s'ha de comptar que probablement s'hagi compromès amb algun préstec o subvenció per iniciar tota aquesta aventura. I que potser la pastoreta no es veu amb cor de gestionar tota aquesta paperassa i pagarà una gestoria cada mes.

Altres idees que té aquesta pastoreta i que segurament no farà per no ficar-se en més mòduls i més burocràcia

- Diversificar la seva granja amb un parell de vaques perquè hauria de fer una memòria per a cada nova espècie i l'assegurança canvia
- Vendre les pells dels animals escorxats perquè hauria d'entrar en el mòdul tèxtil també.
- Vendre productes de l'hort i del bosc, com la llenya
- I si tingués ovelles enlloc de cabres hauria de pensar d'esquil·lar-les cada estiu sense cobrir despeses

